

ce seu opis, seu diuinis dependentia, seu veloci dependentia; ut ratio
et signum et significare maius piet min indicat quod si est res ita, ita opis
id potest esse sui ipsius, et esse ipsorum dependentem et viceversa. Sufficiere nostra
ratione in ea distinctione medietate hoc instantie complexus signatus regen-
tans complexum cum etiam signum, et tamen sola virtute distinguendo argua-
tur et distinctio virtutibus sufficit eis signum et significare. Men etiam in nostra
opinione virtutibus distinguente genitum superiorum animo inferiori; maior est
cerca, sis enim in' imago natus est etiam signum habet. genitum representat; et
huius complexus signatus, est in' imago natus complexus aliis, quod est. Ante sollemnem
suppono duplice esse cum aliis physican, et vocali, et re ipsa distinguenda
est physico aliis logiam et virtuale, et sat virtute distinguenda abesse
logico. Quod itaque ad signum physicum, quod coincidit cum ea physica, regni
distinctione ex nostra re; ad signum usus logium, quod cum ea logica coincidit non
potest distinctione auctoritatem rationabilem. Parum mihi phala et cum signum quod erit
dicitur in' signo logico, alio usus more logico dependente, ac sentiente, ignorari non
dubius. 3° in' signis planetarum dissimilans accens in physica, et logica et diximus
signum distinctione virtuale, et cum accens logico et virtuale quod est logica illius modis

De Signo parte vocali

Queritur 1° Si non potest significare rem distinctionis quod unigenitum complexum illud re-
presentet? et affixa serie signum puto est quod mensura significare nostrum, non ita im-
menda ex eo, et non in' unigenito, ac logico, quanto ex eo quod audiens et distingue rem
et complexum loquenter, et audiens potest dilucidius re' distingere, et cum ille
ligat imponens, et significans non, quod hoc potest significare distinctiones non audi-
entes, et imponentes ac loquenter complexum illud representet. Maius ergo genitum
ita est signum eius loquenter et audiens, ut significare imponat in genere audi-
entis, cui rem significare, quod ex audienti potest, et significare
imponens in mensura significare. Men ergo trilegius capitulo. 1° si audiens
imponat, et significans non potest. Beatus deum conceperit distinctionis significare
victor. 2° Rea potest imponere duci, ut 2° Vobis bello capta rurum
imponat nostrum, quod significabit clarus duci audiendi arbitrio quod regi illud non
audiatur. 3° causus natus potest imponere nostrum idoneus, quod videtur esse

clarus significabit, q̄ caco

Pro i^a ge negat senia significum p̄tentiū ē qm̄ mensura
signatio pensanda ē potius ex illo, q̄ illam imponit, ac p̄fert q̄ ea illo, q̄
eam audiit, ac p̄cepit; q^o vox negat distinctus significare rem audiēti q̄
ipsam representet complexus imponentis, ac loquens. Consecutae segnē.
P̄tio aperte ostendit, n̄ sit ex eo qd significatio uocis coinstito imponentis neb
nstruit q̄ significatio complexus, ut iō illa n̄ p̄t expressio iē q̄ ista; sed ex
ea cogit uoluntas imponentis n̄ tendit in rem n̄ mediante cognitione ita
et iō n̄ uult imponere uocem ad significandum q̄t ipsius n̄ regit

Vtrum senia ē probabilit̄ si duplex distinguatur si-
nis; unus uiri, alius ~~significans~~, p̄tis cuius ē id cuius obtinendi grā aliq̄
p̄t; p̄tis uiri, ē id in cuius grā aliq̄ p̄t & uiri p̄tis obtinendi inten-
dit, ut qm̄ medicus adhibet medicinam ad sanēdū agrotū sanicas
ē p̄tis cuius obtinendi grā adhibet medicinam; p̄tis uiri, ē agrotus
uiri sanitatis incēdit. Sitr p̄tī h̄c imponit uocē ad aliq̄ significandum, ma-
nifestatio imponentis complexus, et loquela ē p̄tis cuius p̄pugnanda grā
impositio dicitur. p̄tis aut̄ cui ē audiēns, uiri talis manifestatio incēdit
Quādērā n̄ sermo n̄ de fine cuius, significans, nō, eius mensura den-
menda ē ex cognitione imponentis et loquentis: atq̄ ita n̄ p̄t noēn
significare distinctus rem audiēti, q̄ illam representet complexus imponen-
tis ac loquenter: In' t̄ḡ audiat tale noēn, et distinctus significat
rem, il q̄t n̄ p̄ueniet tñ ex uī duas impositioēs, sed ex eo qd ipse
audiēns bene illem uirtutem excedere ad rem distincte significandam: at
n̄ sermo sit de fine uiri, significans eius mensura pensanda ē ex cog-
nitio audiēti, atq̄ ita p̄t aliq̄ vox significare distinctus rem audiēti
q̄ rem magis distincte significat et ad ipsam magis distincte significandam
uirtutem impositioē excedit, q̄ complexus loquela, ac imponentis, qm̄
minus distincte significat, et ad ipsā minus distincte significandam uocem
imposuit.

Guerit 2° q̄ nō n̄ p̄t q̄ qm̄ exiat distinguere
significandum simplex id nō et ubi significans uocis complexus de
oratione potius oratio a nō et vero? Una opinio negat ē significans, et
affirat ē ordinē tristitiae de cā ē diversa artefacta dissimilat p̄tis, id oratio

i' artefacti dorsi anōe et rbo, g° n' hēc carū trām, ḡles c' s̄igcas, st
dorsam ḡles i' ordo 2^a multe uoces de parata, ut calū terra, mare se s̄ig-
cat, et enī nulli efficiunt orationē de ḡles nexus, g° nexus potius ḡ s̄igcas
i' fr̄a oratiō 3^b, fr̄a enuntiatiō i' copula verbalis, et argumentatiō, co-
pula nominis; g° fr̄a oratiō erit copula generalis.

Ale^a opio agitat c' s̄igcas negat c' ordine
superpliū de c̄, 1^a i' artefacti suuistium hic se ut ḡmanens, st̄ trā
artefacti ḡmanentis coalescit ex p̄tis partium; g° et fr̄a suuistum. Men-
tīdū in hēc in hēc domo unius fr̄a et figura totalis q̄ ex figuris sis-
tūtum partium compleat; g° ista fr̄a oratio erit s̄igca totalis q̄ ex
s̄igcas singuli partii c̄ponit. 2^a nōn et rbo i' duplex artefacti
dorsi, ut uniusuimusq; fr̄a sic s̄igcas, g° nōn, rbo, et oratio est triplex
artefacti dorsi, ut uniusuimusq; fr̄a sit s̄igcas ans p̄t et recte dedu-
cti vōs si enī dorsi s̄igca mīs in p̄t et factō c' constituit di-
sam nōn et rbo fr̄a, q̄ie mīs s̄igandi ḡ manū totius dorsi amī
s̄igandi partibus, n' constituit fr̄a totius oratio dorsi ap̄s p̄tum;
3^a s̄igcamū mentale q̄q; complexus hōis in vō s̄igca ad hanc et illā
complē regreditati īgū hōm ḡ mos regreditati inadegatos, q̄ q̄s tangit
dōis differē illi complexus singulus, g° p̄tibz s̄igcamū usciale c̄, q̄
est sit atogū, q̄hē tam ad nōn, et rbo, q̄ ad oratiōm q̄ mos s̄ig-
andi ex instiō inadegatos, q̄ q̄s veluti q̄dōis, differat hec s̄igca
partie s̄igca dīḡr assignēt rao. 4^a ordo canca necessit regedit ad oratiō
q̄nta exigit id via aliis artefactis; st̄ nulli aliud artefacti uideatur or-
dine, q̄fr̄a ut p̄t inducēt; g° neg, oratio. 5^a s̄igca totius oratiōs c̄
distincta s̄igcas singulis p̄tum, g° e' fr̄a illius vōs rate regit ut in s̄igcas
regit ut fr̄a oratio, q̄n i' dorsi s̄igcas mīs et rbo. Rōis suadet illas
s̄igcas hic s̄igcamū q̄p̄t distinutam, a vōtū, q̄ ingrānt ip̄tū q̄p̄t dorsi are-
degatos, st̄ oratio ingrat ip̄tū q̄p̄t dorsi a ip̄tibus mīs et rbo; g° hic s̄igcamū
q̄p̄t dorsi s̄igcas singulis mīs et rbo mai credit a C ubi tradit eas uoces
consent dōsas q̄p̄t in s̄igcando q̄ s̄igant medianitas sp̄tibus q̄p̄t dōsas
mīs dōt ab I ubi docent ad constituendos dōsas q̄p̄t ip̄tibus, sufficiunt
q̄m̄libet dōsitate in s̄igcando, s̄ p̄t s̄ mīm ḡ regedit in s̄igcamū oratio
et rbo ger manū totius. 6^a uox s̄igcamū q̄ s̄igcando dōsitate in nōn

ibū et oratione, tunc tria membra distincta in significando, aliogn inutilis
est dictio; 3° si sol nō est, et ibū tria se distinguunt p̄ distinctum suum signi-
candi, sūt it oratio a nō et ibū. Et oratio definit uero significativa, q̄ significatio
est eius p̄. Dibis. significatio est prim oratio q̄ significativa, n̄ q̄ artefacta?
Et ista responsio facile respondet, qm̄ oratio q̄ significativa, ē artefacta significativa
q̄ n̄ significatio census p̄ ea cuius, q̄ significativa ē ē consequens p̄ ea cuius q̄ artefacta?

Itaque op̄io ē verisimilis. Vn̄ ad 1^{am} opinionis casum
P̄ ut artefacta significativa consequatur existens dīsa, sufficiere dīsa signifi-
catiū mūm, q̄ dat in oratione nō nō et ibū. Ad 2^{am} significatiū ita ē frām
oratione, ut Prograt ordinē vobis uoces qui ad me figurata ita ē dīsa domus,
ut Prograt ordinē vobis p̄ et rōnter p̄ eadū huiusmodi figuratiū vobis
se disparati n̄ costruant domū n̄ uoces significatiū vobis se disparare
n̄ constituent orationem. Ad 3^{am} si uero p̄ oratione n̄ ē copula eōs, et ge-
nerali significatiū q̄ mūm totius significatiū generales, ita nec frām enūtiatiōis
ē copula verbale et argumentatiōis copula rōiale, sūt speciales significatiū
mūm totius significatiū speciales.

Dein P̄ ad 1^{am} posterioris opinionis casum, arte
facta suauissima et significativa, hinc se ut grammatica in hoc, q̄t ut hec distinguuntur
p̄ significatiū dīsa, sic ita discriminantur p̄ significatiū, q̄ illes sunt dīsa; unū aut
domus et nūc distinguunt p̄ speciales significatiū, q̄ ex glīberi variatio p̄ quā
reducent uarietates significatiū, ita nō et ibū discriminantur p̄ uarietates significatiū, q̄ dīsa
orientur ex diversis compositionibus significandi in p̄fici, et in factū ita. Vnum oratione
n̄ hec aliam significatio est significatio p̄ quā, Nam significatio oratio ex impositione ratione
aut n̄ hec aliam impositione est impositione p̄ quā, aliquid oī oratione q̄ p̄
sua arbitratu glīber est significatio, p̄ se impositione p̄suente q̄d p̄ quā, exportet generali-
tatem regnum frām, q̄ p̄ oratio discriminatur a nō et ibū, atq̄, hec dicito copula. Ad
2^{am} ita, nam et ibū distinguunt p̄ significatiū, q̄n̄ distinctetas hec impositionis et
oratione n̄ distinguunt p̄ significatiū, q̄n̄ careat impositione distincteta a nō et ibū. Ad
3^{am}, cum ē disparit̄ in significatiū uocale et mentale, q̄t huius uarietatis seruio
ex uarietate refertur, sic adagio, sic in adagio, q̄ lati et compitibus, et illas
dīsa ex dīsa sumit impositionis, q̄t aī n̄ dīsa in oratione, ad ordinē recurso
dic et hec i p̄uicariis nō, q̄t p̄ dicatur oratio modo uī n̄ dicatur de aliis no-
sigcatiū. Ad 3^{am} illes uoces distinguunt significatio, q̄ tales hec complexe distinctos significatio, ut

distinctis rebus impressis, non diversa uocis significatio orta ex distincta impositione
uerbi diversus horum complices ret. Ad 6^{am} utiliter in distinctione uocis significans ex singulis
et complexam, quis enī ratio nō addat aliam significacionem sive singularem, additū tamen
quācum singulis significantibus, q̄ sufficiat ad significandum placitū huiusmodi et complexi,
enī nō semper regnat ut dicitur, seu ipsi dicitur obens aliud iocē sit uisus ratio ad ipso
iocē, ut p̄t in puncto eiusdem, q̄t a^m uocis ratione dicitur leuitatis
Ad 7^{am} oratione considerari p̄t tam duplex artefactus, unde p̄t uocis significans q̄
sufficit, et tunc n̄ ē aliud artefactus sive libet uocibus significatiis tamq; componit:
ali^m p̄t uocis significans agere copulata, et nunc ē aliud artefactus uocis n̄ ē est
uocis significans, p̄t aut ē cogitata.

De Signo mentali.

Ingrito ē p̄t sp̄s eligibilis sit protas imago cui obet. Sua sp̄gna
enī ratio ē, qm̄ nulla appetere necessitas, ob q̄ in ipse regnare talis imago, ut
situdo protas: aut ex ida necessitas queritur ex q̄d sp̄s supplet uicē obet;
aut ex eo qd ordinato ad cogitationem, q̄ sit p̄ assimilacionem; sed neutrō mo p̄q̄ sp̄s
n̄ ē q̄ a regulē tam intuiū et semin. ipsius obet, n̄ ē aut necessitas ut
intuiū et semin. sit protas imago agentis l^{rii}, uī neg^t, sub ea Angeli sit pa-
tientia imago obet, et tu' uolē uī illa sufficiat ad q̄ ducendā imaginē, seu p̄t p̄-
p̄t, neg^t, uolē seminalis sit protas imago generantis, et tu' q̄ ducit genitū sita
generante. N̄ ē 2° p̄t ipse n̄ ē protas intuidū, cur nesciat ipse ē
protas intuidū? ipsi obet dico imago et situdo cates, q̄ sit uī illa est imaginē
et situdo n̄a congitū.

Agreemente alii et sp̄gna eas ratio ē qm̄ sp̄s ex-
primite ab obet, qd ita protas regentur in actu ē et qd facit cogitare in
actu ē q̄ uig. Tunc suadet uī ē, qm̄ id qd pluie ab ali^m p̄m exp̄sū
cesserū expressa imago illius, et sp̄s exīt ab obet q̄ mārū cogitare, q̄ ex-
pressa imago illius. Qūnq; actus cogitandi hinc protas regenter dicit qm̄ ē
sp̄s q̄ informando illū intencionale, seu itegit illi report obet; et ē sp̄s qm̄
q̄ intrat illū uig. intentionale, seu itegit illi report obet in actu ē q̄ tunc protas re-
gentur illud. Deniq; sp̄s q̄ mārū ex sp̄s cogitandi ab obet ordinato, ad cuius
congiendi eale obet, qd facit cogitare in actu ē, et hui actus cogitandi sic q̄ a se
lavorū trahat ad protas intuidū, q̄les ē comp̄sus; vīo ipse actus cogitandi cōsp̄a

met fratres sacerdoto; g^o situs ipsius erit fratres sacerdoto. S^c enⁱ ipsius sit fratris ima-
go, s^c n^o adhuc erit signum fratre, ppter ea qd^e fratre g^o n^o cognita ducit in cogitatione
*Negat pars i^o gabbiles, affia gabellior. Grie ad moea
neg^c credid^e, necessitate ob g^o spes i^o fratres imago toti, ppterque quenam ab
excessu toti ag excommunicari. Neg, totas exceptas subiecte Angelicae g^o i^o nigra-
ter fures illius Angelicae ut i^o n^o regis in ea fratres sacerdoto g^o in eis spes
regis ad regreditur toti qn^e absens, et impugnatione ppterque; neg, aliud ea
glori virtutis reminalis, sicut n^o effluit ab hoc p munus exponens, que ad munus
spes p sit, quenam ex cognitu toti, ad qd^e regreditur ordinatus; neg, ob actione
cognendi n^o i^o sacerdotio, sui arbitror: sufficit enim qd^e fratre aliis, cum fratres
consistat ipsa agnacio, n^o fratres sacerdoto, ad g^o asitas, fratres et spes ordi-
natus; neg, spem concurrere effect^e ad cognitum via enⁱ imago Casaris ad uⁱ cognitu-
re esse effect^e qd^e spem impressam intulit qd^e g^o n^o sit via ciuitatis imago.*

Sogniti 2° omptus medius non signum caenstic
et instate rū signis ultimi, et rei significare uocis? Negat Scotus i' ḡm iō
omptus medius rōe uocis tenet signum rei, signum p̄dū ē signum signis; et signum
rei significare sed hoc ponuntiaſtū illigit in eadē ḡne signi, ita ut signum dicitur
signum rei significari, eadē mō qđ dicitur signum signi; 3° omptus medius ē signum
prae rei eadē mō, qđ signum prae uocis. Meū dīti corroborant ḡnūtiaſtū qđ
qđ i' cā cā īt cā cā, qđ utqđ itigit in eadē ḡne cā, ita ut cā dicatur cā cā,
in eadē ḡne in qđ dicitur cā cā. 2° Phantasma sumū ē signum prae ignis,
quidam mō praei; 3° pariter signum uocis ē signum prae rei, quidam mō uocis
significans ipsam rem ans p̄it eis recte deducit. Bī ea sola significare in
positiōne qđ alieni signa cāqueant, sūt nostri signis medius alieni signa cā negant
qđ nō significare ex impostiōne. Men̄ dīti uia, meū nota ex cogit signa ex impos-
tiōne, instituta vint in ḡnam aliorū, ut uī illis communem emus. 4° omptus
medius ē instat signi ante, et post impositionē uocis, uī signum natūrālē
uocis, et ante impositionē, nō erat signum caenstic ḡney, p̄se. 5° signus me-
dius cā signum caenstic comparetur rei uocis (bris) forte signum natūrāle rū gloria
mō praeire, sūt hoc ī summa ḡt illud. Maior uadit. Iste nō signis medius censetur
signum caenstic comparetur rei, qđ tale signum cā uox unigenitare ipsius rei, qđ silē uox
(bris) erit signum natūrāle rū gloria, qđ talis signum ē ipsa uox rū gloria. 6° signus
medius ē deus signum caenstic rōe uocis, qđ uox tñ, l qđ uox significat ē nō qđ uox

tm, siq̄ ut talis n̄ sigat, ex instito rem, et cōsens r̄e illius s̄i accepto ipas
 medius n̄ i signū cōsensitio rei; n̄ ḡ vox sigat ut talis sigat cōsens r̄e,
 cuius ḡm i signū nate et cōsens r̄e illius s̄i accepto ipas medius ē signū nate
 3° ḡ. 1° segr comp̄t̄ huius parietis albi ē signū relatio situdinis in ipsi
 parietis fundata, un̄ cognito fūnto estius relatio, ratio cogit̄ relatio et opposita
 sequitur ostendit, cōmpars medius dicit̄ sigat r̄e, p̄ficeret qd̄ sigat vix p̄m̄ s̄.
 vocem, s̄i cōmpars parietis albi signū ipa ḡ, abcedē, q̄ ē p̄m̄ situdinis
 3° ḡ. 2° si ipas medius, signatur cōsensitio signū ultimū, et r̄e, ḡm vox ita
 sigat ultimū, et vox signatur natu rem, q̄n cōmpars ult̄ ipa sigat illam coris
 i aperte p̄m̄, 3° et aliis.

*Affirmat Tone ē ḡm signū cōsensitio definitio, q̄t
 ex hoc iuramentate, et impositio signatur, s̄i cōmpars medius ex horum adie-
 signat ipas ult̄ et rem, 3° r̄e ultimū, ē signū cōsensitio mai et sitia genetivū
 ḡb̄, cum ga ipas uocis, et sit valēta imago uocis, est cōsens uox et sitia im-
 ponit ad it signat, cum ga nūne ḡm imponit uox hoc ad signandum nū
 hūnam, s̄i signat uox hoc imponit ad signandum nū hūnam, et q̄t signata
 vox signat uox hoc. Itaq; ḡm imponit ipa vox hoc ad signandum nū
 hūnam, s̄i imponit ipa vox hoc q̄ signat vox hoc. Neg, solues si dicas
 cōscripturam p̄m̄ imponit ad signandum cōsensitio rem ḡm cōsensitio signat uox, q̄
 t̄ aut̄ n̄ p̄m̄ imponit, ad signandum rem cōsensitio, ḡm natu signat uox. Nam
 si ramus uetus uetus ramus ad uicuum exprimat, coris uox signū nata, et
 en̄ signabit eost res uenales cōsensitio, quādū uenes ramus, q̄ ē signū nata
 signi, n̄ colliḡ ḡminus sit signū cōsensitio signat, nam imago rei imponit ad
 signandum qd̄ res ipsa signat ueracē et iurative. 2° signū instante definitio
 id q̄t cognit̄ ducit in cognitionē, s̄i n̄ ipas medius cogit̄ ducit p̄m̄ in
 cognitionē rei, ḡ 3° signū instante r̄e rei, et parietis ipas ult̄ q̄ ille natu repre-
 sentat. Min̄ ḡb̄ asti si ipas p̄m̄ cogit̄, ducit p̄m̄ in cognitionē signi, q̄
 si cōmpars uox signat, deducit p̄m̄ in cognitionē rei coris ostendit cōsensitio
 nū mī, q̄p̄r siue ipas p̄m̄ ducit me in cognitionē signi q̄a ē uox imago p̄m̄
 ḡneto signat signē ita ipas uox deducit me in cognitionē rei, q̄a ē uox imago p̄m̄
 uox signat rei cōsensitio signat rei. 3° qd̄ ē signū signi ē signū nū signat, s̄i ipas me-
 dius ē signū uox cōsensitio et instante signat rei, ḡ ultimus ē signū cōsensitio et instante
 signat rei uox maior ē uox ḡ ultimus.*

121

Regia pars c' uerisitatis affi^t in uerisitatis g̃re i^r reg^e p̃is arguo
¶ sigt relatio signi uenientie cu^r relatio ea ut g̃ris, alijs m̃o legi dicit, utrūq; g̃na
tiati in eod, q̃d amio ce g̃ot, si uerisicari, nempe g̃ri ad munus g̃nuntiati q̃d g̃dē
ea c̃a q̃d illigat in eis g̃re, q̃d euerit g̃ris ṽg. efficiens, ut se h̃ec sol ad
lumen et lux ad calorem, sic g̃nuntiati q̃d g̃dē i^r signū signi ex illigatis in signis
ex ea, q̃d euerit g̃ris ṽg. natus ut se h̃ec os ad hocum et hoc ad illū. Dicū
sicut illud ñ uerisicari in eis p̃le q̃d est' latissi g̃nis, matas et frates, q̃d p̃
se h̃ec m̃a r̃u p̃le et fr̃a r̃u m̃a, ita hoc ñ uerisicari in signis, q̃d latissi
dōris g̃nis s, frates et innotantes q̃d p̃o se h̃ec ipses sumi g̃ris i^r signis male
m̃i sumi, et sumus innotantes r̃u ignis. Dixi, q̃d c' signū frates ga sc̃pti-
o cogeti, q̃d g̃ni morato g̃ris i^r signū innotare, nata sumi, sicut sumus i^r g̃ni
uerisicabili g̃nuntiati in calibus signis uerit g̃ris: at uī alii dent signis
g̃ris uniu i^r ex se, et aliud ex impositione, si impositione ñ excedit at ad signū
ex se, aliius g̃nuntiati ñ i^r uim in signis latissi g̃nis, q̃d impositione uocis
signis, ñ excedit ad sumū nata signū i^r ignis, ut sumus g̃ot i^r signū nata ex
imposto signis, si ex impositione excedat ad signū ex se, cum g̃nuntiati
i^r uim in signis latissi g̃nis; q̃d impositione ramū uocis ad signū reue-
nates excedit, excedit ad ramū uocum nata signū i^r ramū uocis, ut p̃o
c' signū nata ut eximisio. Tale impositione uocis hoc ad signū nā huius
excedit ad uocis nata signū i^r uocis hoc ab alijs p̃e solu^r
primi ut 2ⁱ argumenti.

3° Et iha ex impositione signare, q̃d alii signis c' queat
q̃d p̃o ce antecedentes, q̃d p̃o et conter, ut ipsas, q̃d p̃o h̃ic in nū grām p̃o
alegt signis eximisio, q̃d constituit illi q̃d p̃o sicas notas certas sibi res signare
instituere. 4° Congru mediū metu ce uerit sp̃ci ante et post impositionē
uocis, fratre alteriore ad dīssam sp̃ci signi, sigt postea h̃ec morale impositione,
q̃d ante cordebat, ueluti sumus i^r uis d' sp̃ci ante, et post impositionē ad signū
adueniā hostium, fratre autē genit ad dīssam sp̃ci signi, cu^r postea teneat mo-
ralē impositionē, q̃d ante carbat. 5° Et nū signi eximisio p̃o excedit ad
signū nata, q̃d ñ id uocis, et signare, q̃d g̃nis, alijs res, c' capax impositionis, aeg-
ad uocis p̃o ce signū eximisio: ñ nū nū signi nata p̃o excedit ad signū eximisio
q̃d uocis signū ex huius uocis impositione i^r in capax significior ex magistris

ſundat in nati et propria proportione ad signatū, cat ſolū in reuulto agiū
6° ſigni mediū ē signo cuiusb' ſic uocis significatiꝫ ſupradicta dicitur et i' uocis
uocis ē rigat, ut ē signū oxiātio.

7° At ipſi unius paries alii, nepporior de' parie-
te albo, p̄ò diuī signū nate, et inſtrate ꝑprie relaciō ſititudinis ē ḡm in reo
concepit, ſit at relaciō ei oppoſita cogitatio in obliq. Alij ei negant paries con-
albū, ſue albedine' ē alii signū talis relaciō, ꝑprie q̄t ita pendeat ab albe-
tione, ut ab aliis relaciō ſit pendeat; un' ri una tñ n̄t albedo, nulla erit
relaciō ſititudinis. Alii tñ inſurgent ſi amigrauit n̄m ꝑnuntiati, qdgl ē
signū signi ꝑt dicunt hoc uerificari in signis p̄t, q̄t n̄t diuī gr̄is,
atq; adeo ē signū mediatis, qdglung ilid n̄t ē tale, qdglale ē om̄um, n̄t
cuius dī signū. Et hi fauile reputati ex quo alcunus ꝑnuntiat, qdgl
in īa ꝑt q̄t in ſolis uerificaret negra datus cauus mediatis et om̄is q̄ ſcias
deon gr̄is. Siq; tñ uoluerit dicere le ꝑnuntiati qdgl ē īa ꝑt q̄ ſolili-
gab in cauis euit, gr̄is nitominoꝫ ꝑnuntiati qdgl ē signū signū ab' u-
verificari in euit et diuī gr̄is signis, in ī hanc diſam assignet roem cau-
utrum, ꝑnuntiati, q̄t ꝑprie rāo ē n̄t tā ample q̄ ſtat ē ꝑprie
signi, q̄t uoꝫ pendeat ex horum uolt, p̄t cadi diuī orū, q̄ libera uolu-
tas uoꝫ uolt. Dein affirme ois comp̄tus signorū rigare res, q̄ signa riga-
tas, cot gr̄is q̄ ſtat a signis rigant. 2° comp̄tus ſumū ē signū p̄tate et in-
tiale signi, quādūm ſumū; 3° comp̄tus uocis ē signū inſtrale et exiſtē ſi
quā ad mān uocis nam ut res hec ut n̄t signa, inde hec ut ſit talis signi;
ſi comp̄tus medius ſunt signa rerū marito signorū, q̄t em̄ illas rigat, q̄t em̄
merito habebunt talis ſumū signi, q̄t em̄ ſumū signa habuerint.

De conſellis.

Depe loꝫ tripleū attirigic q̄t ḡm uoꝫ agit. 1° ē 2° tralis rāo ittegidi ſit
in actioꝫ ḡducliva ipſius, 1° en ſumū, 1° en utroq; ſit. 2° 3° comp̄tus q̄
eant actioꝫ q̄t ḡducliv cogitas. 3° Ocuſ ſe uoꝫ porie ḡducliv ipſius
unius in ita alterius uel extra intellexi q̄t ppter opere ꝑnuntiati eis tripli
et queſtione agitare.

¶ tralis rāo ittegidi ſiſt in aic q̄luit ipſius, l' in ipſis in uoꝫ,

1^a serie asserti illatione fratre consistere in actione & ducitur ipius. 2^a
serie agniti acti itegendi fratre n*on* in alia actione, sed in eisdem gloriis vel ipsi
per actionem & ducitur. 3^a serie autem itegere fratre conscientiam etiam in
gloriis ipsius, & in receptione illius.

Vnde propositio. Quo fratre itegendi consistere in solo
ipsius. i^o est in ipsius intelligentia accusatus. Et si ipsius ab obto ^{impressum}, dicitur ipsius
expressa, seu ipsius, et actione & ducitur illius; sed ratio fratre illudit n*on* consistere
in ipsius impressa, l*et* actione gloriis ipsius, & i*n* solo conscientia ipsius. Mengal
ipsius impressum ostendit; cum ergo in talibus ponita ea fratre, n*on* regi ipsius fratre;
et in ita lato ipsius veru*m*, deinceps accedit cogitat; g*o* ipsius impressa n*on* se fratre
itterat, alio*m* talis forent, quod ipsius impressum ita, tunc non adhererent
fratre itegendi, q*o* i*n* n*on*, cum ergo viximus n*on* ponimus fratre in ipsius impressa
sensu; g*o* ne cogitis illudit n*on* adorabis fratre in ipsius impressa ita*m*. Et manifesta
actione & ducitur ^{ipsius} i*n* obto n*on* in ipsius itegendi i*n* modo nostro ita*m* p*ro*f*ess*o, s*ed* que
admodum in aliis re*m* griibus cur*m* magis p*ro*f*ess*o & actione & ducitur; q*o* temp*o* i*n* ipso
ita n*on* ducitur ipsius i*n* minus effectu & ipse corpore; g*o* hic potius & illa virtus
fratre ratio itegendi; quia q*o* n*on* co*m* illudit q*o* i*n* gloria illius gloriis, n*on* e*m*
ip*m* illam ducitur, via decreto ipsius illam itegendi; sed gloria ipsius n*on* itegi
g*o* talis ducitur n*on* i*n* illatio, q*o* gloriis, n*on* tali itegendi i*n* gloriis q*o* itegi.

2^a unus et simplex ipsius fratre n*on* n*on* ab una senti-
p*ro*p*ri*e i*n* querit; et itegere i*n* unus et simplex ipsius fratre; g*o* ex duplicitate
fratre, gloriis vero et talis itegendi queritur negat maius et minus et i*n* talia bona
i*n* ipsius fratre n*on* aliud n*on* q*o* i*n* fratre subiecte informans, si duplex pro-
p*ri*e i*n* fratre itegendi iam itegi n*on* unus et simplex ipsius fratre, et
duplex q*o* i*n* absurdum. 3^a fratres ratio nostra itegendi trahit n*on* consistere
in actione & ducitur ipsius impressum, sed tunc in ipsa ipsius impressa; g*o* ut fratres
nostra itegendi accusatus n*on* conscientiam in actione & ducitur ipsius expressa et tunc
in ipsa ipse expressa et virtute. 4^a actus itegendi i*n* fratre imago et ac-
cusinge ratione ob*m*bi, et aut*n*on** i*n* alio & ducitur imaginis, sed hanc imaginem
ratione ducitur; g*o* i*n* ha*c* consistit inclusio, q*o* n*on* aliud & q*o* regentur
actualis, et expressa aliquius re*m* intercedit, q*o* in fratre illius, et, p*ro*p*ri*e re*m* actualis
expressa. 5^a una actualis amitas quae n*on* trahi*m* et una trahi*m* n*on* i*n* alio acto, ut
re*m* sole tri*m* sui acti q*o* negat uice actualis ore alijs i*n* uicem satis sita sita uigilie.

6° actus p̄ea appetitus n̄ i' aō st̄ cuius p̄ actionē p̄ducatur, q̄ p̄
 rīcū actus p̄ea cogitantis s̄ itus, n̄ erit actio st̄ tuis p̄ducatur p̄ illam; tū
 p̄it ex appetitū n̄is, ans suadet q̄m dōs p̄t necessitatē voluntate ad eamē hū
 atq̄ hū, l. nūne, , ita ut n̄ sit in eius potestate. illū n̄ carere, c̄ p̄sonis ab
 regit ad actū liberū id i' plena aduententia ad dōcē indigerens; et si
 utilitā sit q̄litas facile ita q̄d mō id fieri p̄metat, at n̄ uolū n̄ actū
 illūta voluntate de p̄se illegit q̄ mō voluntas ad eo necessitari p̄t q̄litas.
 7° Allegere creatū j̄ admūnūmitab̄ ita q̄litas hīnū, atq̄ in dōcē allegere emi
 le n̄ se hīc ut actio st̄ ut p̄a actuans itū dēnū; f̄ in nobis allegere patr̄
 n̄ consistet in actōe st̄ vñ p̄a actuante itū creati. Mō brāti ox cogitā
 tib̄ actio sine eo, st̄ nullus tuis p̄duces q̄ allegere hīnū esiale id p̄du
 cione dērīam esiale, ut coēm tribus p̄stōes dēnū q̄ hac dēcīo n̄ se hīc
 ut actio st̄ ut p̄a ult̄ actuans dēnū itū reddens, illū brāti allegentem

Ex hac expōsitione bīa colligunt uolūria i' oī
 cogito sensit, q̄i adūmū dīctū n̄ i' brāti actio, st̄ q̄litas p̄ actionē p̄duces
 q̄ imp̄ata p̄ea reddis frāt̄ cogitans. 2^m oī cogito creaēta s̄ sensit s̄ itū n̄
 ponit in p̄amēto actōe, uerū in p̄amēto q̄litas. P̄oī ga unēg, i' gōma
 na q̄litas, uā n̄ signū uocat a phīs actio, ut uideat sonare illa uerba allegere
 uidere! dīc i' actōe grammaticale id ē signū hec q̄litas p̄mūm alios n̄uit cōnī
 cit luere albēre, cu' cī luere n̄t aliud n̄, q̄ i' appetitū luere i' appetitū albedine
 q̄ hīc p̄a q̄litas. 3^m oī cogito tam sensit q̄ illeit c̄ uīm signū. P̄as ē q̄n
 singula cogito c̄ brāti imago ut exq̄ssa rituē obēi s̄luētūg c̄ c̄ 3^m sensit obēs
 b̄p̄. q̄ 1^m sensit adū immānēs carē eo, q̄ illū n̄
 i' sitat frāti in eo actōe immānēs, ans ordīt ex Arte arērente p̄ actionē
 immānēs n̄t fieri; cum nōcū dēcōis dēnū esiale, q̄ q̄m nullus tūs p̄duces
 Et nulla dāri actōe immānēs sine eo ut nō loco p̄bit n̄c̄ dīcū phīs
 cu' dīcū p̄ actionē immānēs n̄t fieri, loḡ in de actōe grammaticale yg.
 de itūreō q̄ ē uī q̄litas, et n̄ gōmī actio p̄duces dīcūs sei tūs. Conēdo
 et i' allegere esiale q̄d ē vīc obēs dēnū p̄sonis n̄ gōmī dīcū gōmī tūs p̄
 allegere orationē q̄t ē gōmī patris; et q̄m allegere esiale, et allegere no
 trionale it re s̄, ad hīc uīm manē nullē dāri itēcōne, p̄ q̄m n̄ gōmī tūs
 at hīc solū i' fā q̄m allegere esiale, et q̄t uītē dīcūs a notiale ca
 ret eo atq̄ alio dāre alio n̄ne eo q̄t cursus negat st̄ p̄sonis

grī òe itegere dñm hit se ut gl̄tas n̄ iō ut actio abz, hinc uia get regisntio
op. 2º q̄ cat serice Rāo frates itegendi consistet sot in
actio et n̄ in tio q̄ ilam gl̄tu, grī si dī abz, alterius op̄e exprimere in
itū petri vbi n̄ concurrenre cōpet̄ ipsi itū petri lt si vbi agens &
deutu concuruerit tunc illo ipsius petri iuroru ingrie cōficiunt̄, &
petri q̄ talis vbi n̄ itegent̄ petrus grī itegere i operā uitalis, et in eo
euenter nulla daret operā uitalis, q̄ ab itū petri emanant̄, st solae uita-
lio q̄ petri n̄ p̄t̄ denorare, grī actio tñ denariat principiu ag ema-
nat ipsi Deo denoraret q̄dueret & r̄tu n̄ cō itegēt̄ grī q̄ tale gl̄tu
cōnō vbi at ea n̄ itegent̄. It uia illucis frato consistat in solo ip̄tu,
perum, negativo coequare illucis, eto prouine tñ se h̄eat nam cū ille
comptus sit q̄dā regisntio actualis obti, inq̄ntiblē i alieni itui in eē
et cū n̄ regisntio actualis obti: st h̄eis obti actu regisntio itē q̄t
itegere illud, q̄ fieri n̄ pot̄ q̄dāleḡ h̄eat in se illi ip̄tu q̄n q̄ cū itegat
q̄dā s̄ ardo Deo q̄dueret, & ab ipsi itū beng deit̄ obti cot̄ m̄o regisntio
grī temp̄ int̄ cat eē gl̄tas ac ḡn cunctē reddire c̄trum

Bgg. i^o g³ serie illū Pontis Cœur. Nec operatioē virtutis sī gl̄tates n̄c felicitas ip̄s. Vbi ergo ut docere p̄mōm̄ uirtutis et felicitatis, q̄m̄ alia loca constituit in cogitacē n̄c gl̄tates sī actiones gl̄ si illuc̄, et felicitas adaḡe n̄c actio ut uult 2^a serie, sed enadaḡe consistet in actione, et adaḡe in actione sit ut comp̄tu ut uult 2^a serie Ger-
niū in sua cātina felicitatē n̄c gl̄tate parva, q̄ n̄ m̄rio consistat in
aliquati operacioē cuiusq; felicitatē afficit, q̄m̄ nemo pot̄ fieri felix n̄ actuatis
stagi offiendo. Pr̄ ph̄um docere cogitacē tam diutinā q̄ servit^{am} n̄ consi-
dere in actione gl̄tate gl̄tates representata, ut in ipsa gl̄tate regimant, q̄ p̄p̄e
ne ph̄us n̄b̄i ipsi regnare ita dic illo, ut tñ uult orales ueracitatis et felici-
tatis actus sī actiones grammaticales, ut n̄ sī gl̄tates externas et transientes,
et internas, et latentes; felicitas enī consistit in interno et emanante animi bono
est, in illū et nōm̄ ita p̄fecta gl̄tis et fr̄at̄ et gl̄tias utr̄ autem illū et th̄ḡtē redens

Op. 2°. Irali rāo ilegende consistit in ḡdūtis sp̄esit
et receptiōe illeus; qm̄ hoc iōnū p̄tegens; mag. de nōtiōi asola ḡdūtis atria ipeas,
ut p̄it in deo se nōto ipeas ḡdūtis; nos. asola receptiōe illeus; ut līgt in eo eutea
q̄ si ponere ipeas in uole^c l' alio in nōto, q̄t si n̄c illas; ḡ hac lenitudo ipeas

quenit a plemento sit et recipio cognitus esset itus; quippe ut iteges nescias
vitale, et immens, qui si itus recipiet, quod illius plementum, non derribitis itegens, nec
uiens. Et car denociorum itegens quenire adest receptio ipsius in nesciapo; iesus
est itus, alio modo id est non in actu uiiale sed trinum illius.

¶ COMPTUS EST ADEO Q' P' DULIT COGITO?

Pars aff' i. De Threia durandi. Unica ito cōsensu n' cogito est actuē q' dūtio
i' plemento ipsius n' i' cogito, q' n' cognovit est actuē q' dūtio nisi et cōsensu
sequenti 2° cogito ut obtem cogitarii nisi se distinguunt, sed cogito fratre sicut
in ipso, q' it ipsius n' i' sit obtem, q' est cogito fratre cogito. 3° illigere
nisi aliud q' itū imagine exalta diuinis obtem intrare, et q' itus alegit
illigat obtem, tñ' intrato imagine exalta et sicut erit actuā iesus obtem, n'
us ipsius; q' tunc n' illigat ipsius. 4° n' obtem sit ut cogito anobis cogitetur
quid dubio experiri emus nos cant cogitio q' sibi signore regit cogito q' sens
aperte cogitetur; sed nos expeririemus oppositio, n'q' de cogitio id uocamus indu
biuum cui tñ' de obtem nemo dubitet, q' cogitio negat cognitio una cu' obtem cogitare

Ea haec etoū uniu' collegis consideriu'. itus creati
cogito, seu ipsius x' coim' mūm cogitandi, in haec uita q' aliam cogitioi' reflecta
seu ipsi' reflectau' cogito. Quia i' q' cogito i' imago, exalta et actuā obtem;
q' ut ipsa imago cogitata alia reflecto imago exalta, et actuā iesus ima
ginis tangui' obtem. Dicai, itus creati cogito seu ipsius x' coim' mūm cog
itandi in haec uita, q' at multius n' obtem cogito sui iesus, iesus i' cogito
dixi, imm' cum de factu n' sit in iurie beata Christi Domini ut et alioram
Beatoru' i' credid' sua.

Obiui' tñ' pars aff' Itus veluti in speculo rem
sternit inuenit, et q' oculus in speculo re' obiecta uide sit ipsu' speculu'
ipsius; q' q' itus rem obiectam cogit, sit ipsu' ipsi' proprie, iste i' Posto
q' dixit cunctum i' motu in imagine, et in id uiri i' imago id est present
actioni' cogiti obtem et imaginis illius. tum 2° de ali locet horum i' viri
obtem itus, et nis' exponi, q' obtem itus i' int' anim, obtem nis' oī
id est illius huius q' obtem cognitio cum ipsi' quae inuenit, sum aut re' exer
nam. Pe' illius n'co nō inuenit obtem in ipso, velut in speculo, nam speculu'
huc se expi' obtem uiri; ac ipsius n' huc se cogitii' obtem itus, si sit ipsa fratris

2

itatis. Negat obiectus physis i^o en' loco agit de acte memorandi qui dicit fieri
in re et in exteriorum eius cognitione, ppterum qd actus memorandi n*e*cognitionis
rei ut ante cognita; l*e*t condit*e* in motu vi imaginis et in re dicto ei*n*ō
recomps*e* itus i*en*dus*e* in imagine ut cum g*eneris*, et in re ut o*mn*is cognitis
2° tandem loco posse discrimen nisi cognitione itus et n*e*s extensis, q*d* hic
cogitat om*nis* sentia, ille et' absence, un*v*is loci n*e*s*e*, tot*u*s itus cogit
i*en*dus*e* n*e* extore age rei, neg*at* n*e* neg*at* apparet, atq*ue* ad e*st* et*e* intra anim*em*
q*d* suum ipsius: obiectu*bi* n*e*s extensis acte cognitio*s* operari semper i*e* causa
anim*em* q*d* u*m* sit i*en*at*ur* intuitivus, dicit fieri in obiectu*re* ies*a* lat*u* apparen*ter*
extensis et g*eneris*

2° actus charitatis q*d* diligimus, p*ro* x*im*u*s* a*et* ipso amab*er*
ab*us* u*lo* u*tae* reflexo, 3° pariter actus it*igende* a*et* ipso cogito*co*i*s*
deduc*er* a*gare* n*e*s ann*is* authoris*em* Sug*ue* q*d* diligit i*ng* ex*ist*it*u*s, cons*er* v*an*
ipsam dilectionem*em* ligat*ur*. Negat ann*is* et*e* authoritas*em* alii vendicati*u*
sum*g* p*ro* p*ri*oe*de* dilectioni*em* diligit *ca*ec*u*s x^o illud os*ci* charitas*em* u*m* nos
est*de* i*ca* almoner*u* ut diligamus*em* q*d* q*ui* cum diligendo*em* *ca*ec*u*s diligimus.
Negat pariter cons*er* vi*u*el*it* actu*bi* i*legi*di*em* cogere*re* i*sp*iritu*em*, ut ob*iectu* q*d*, si aut*e*
vult*it* actu*bi* i*legi*di*em* cogere*re* i*sp*iritu*em* ut n*e*st*u* q*d* adhuc distinguend*u*e*re*: cog*er*
ere ut*it* q*d* aut*e* n*e*st*u* frat*em*, q*d* sit cognita*em* obiect*u*, atq*ue* ita et*e* p*ro* i*st* au*te*
et*e* n*e*st*u* frat*em*, q*d* n*e* cognita*em*, cogito*em* obiect*u*, atq*ue* ita i*e* u*m* nit*u* ad insci*tu*
tut*u* q*d* erat*u*, actum*em* se i*sp*iritum cogere*re*.

3° id q*d* est*de* orato*em* n*e* indig*er* aliud*em* ut n*e* tale,
st*u* se i*sp*iritu*em* e*st* tale*em*, q*d* cogito*em* n*e* indig*er* alia*em* cogit*er*, st*u* se i*sp*iritu*em*
cogito*em*. Ans*is* n*e*s*e* certis*em* in actibus*em*, q*d* diligunt*u* se i*sp*iritu*em*, et n*e* q*d* alias
actibus*em*, st*u* se i*sp*iritu*em* in ubicationibus*em*, q*d* se i*sp*iritu*em* p*re*sum*it* g*eneris* i*mag*
inaria*em* seu loco extenso*em*, et n*e* q*d* alias ubication*em*. Ego ann*is* nego*it* isti*em* ob*iectu*
tane*em* ipsam n*e*st*u* q*d* cogito*em* extin*er*re*em* et*e* intentional*em* denot*er* ob*iectu*
n*e*st*u* u*m*cat*u* q*d* alia*em* cognitione*em* de no*ti* extin*er*re*em* et*e* intentional*em* cognita*em*
q*d* t*u*n*e* lat*u* in aliis cogitis

4° obiectu*re* nostra cognitione*em* duplo concurrit*u* ad sui cognitiones
1° tang*it* prium 2° tang*it* tri*is*, st*u* q*d* obiectu*re* i*mp*ortante*em*, l*e* remota*em* ap*er*it*u*, n*e*
pot*er* q*d* se i*sp*iritu*em* prium cognitione*em*, et i*o* n*e*st*u* sp*iritu* mitt*it*, veluti vicariam ob*iectu*
ut*it* u*m* se*ip*s*u* efficiat*u* cognitione*em* obiect*u*, st*u* cad*it* de*ca* obiectu*re* n*e* pot*er* q*d* se*ip*s*u* base

sui cognitio^e, & loco illius subiectu^e ipsius & ipsius expressa, mediante & cognitio
 atq; adeo sive calidatio prius tunc in calore ac gradu, et posterior in subiectum,
 & mediante calore calentur: ita cognitio sive trahit ad ipsius qui gradus, etem
 dante ipsius obiectu^e cognitio et in utramque ipsius obiectu^e tracto reperiatur hanc inveni-
 entur inveniuntur, & sive ipsius expressa habet respectu obiectu^e ipsius, & in ipsius cognitio
 ita ipsius expressa actuatur, sicut obiectu^e cognitio ipsius in ipsius cognitio. In utramque
 in hanc reperiatur inveniuntur, & ipsius cognitio recte gradus, et inveniuntur
 in ipsius cognitio, sive ipsius tangere cum inveniuntur, realis gradus; ipsius vero
 expressa, sive ipsius intentionis, et extensio attingit obiectu^e tangere cum inveniuntur
 illius. Et in invenientur inveniuntur in actione transuertit, & recte de intentione
 sive gradus calore in subiecto ad respectu attingentia realis; et in ipsius cognitio
 & intentionis et extensio attingit obiectu^e; ad ipsius respectu attingentia intentionis
 cognitio. Obiectio nepponit cognitio sat in alijs utriusque in gradus ipsius, &
 in primis constat ex superiori questione.

Si ipsius memorat^e regreditur res ut ante cognitas, & ac
 his agit tales ipsius religio, religiosas parcer et ipsius regreditur. Ante adic-
 tis omnis experientia, & intentionis attingit se itegere; sed hec intentionis non est alia cog-
 nito regula negra ^{etiam}, alia in han ^{etiam} regredit alii ^{etiam} ut non doceat &
 censes in intentione in cognitibus reguleis ^{etiam} omnis ita se ipsam cogitare. Et
 i^o si uero Dr Tho^m nepponit non dari in nostro ita ipsius rerum singulium dicat
 ipsius per memorat^e & juxta modificationem ad rectitudinem obiectu^e non esse cogniti.
 Ut ergo recordari se cognovisse hominem non opus est manere in ista ipsius, & regredi-
 tur ita singulam ipsius, & hominem apprehendat sufficiat enim eam ipsam homini modis
 variis ad regenerationem hominem non esse cogniti unum negri obiectum animi ut ipsius
 non emaneat ex aliis, sed sit per illos modificatus. Et 2° si uero modo admittit
 ut ipsius rerum singulium dicatur ipsius memorat^e regreditur actus operatus ac pia
 corum obiecto; ex i^o non regit ipsos actus, l*cognitio* est cognitio nisi ut scien-
 tia patet considerari. Denique illa *scientia* negri experientia, quoniam cognitio sapientis
 adveniens nos cogitare quod ad rectitudinem ^{etiam} regredit ^{etiam} regreditur.

¶ Dicitur si solo potest possidere ipsius unius in illis alteris aut eis illis.

Negat. Vasis a fratre oculum. Omnia assertio D^r potest se solo producere quod libet
 ipsius tam in quis illa, alio in nobis sat ipsius, prout gaudiu^e subiectum.

80

ut sit p̄t qui libet sp̄ci p̄duere ab unius ita conservare in ita alterius
ut p̄t 1° q̄d 1° p̄t 2° p̄t se solo p̄duere qui libet sp̄ci, q̄a ex cōi p̄fici
ut 2° p̄t, q̄d q̄d 2° p̄t facere in cā 2°, p̄t facere solo, s̄t 2° cū ita
creato p̄t p̄duere in p̄cī ex ita sp̄ci reg totis; q̄ n̄ i' conuerte ita creata
p̄t 2° se solo cūnt sp̄ci p̄duere, negligendo actus^{em} in 2° id ē illuvora
nī, ita ē bone, s̄gt nulla dicitur mai nō, q̄re 2° negligere quād conuertit
se solo cā matis, ut p̄t in i' re uice p̄met^{is} eucharistie sūni nōto, q̄
negligere p̄t conuertit in sp̄cias creata, q̄ 2° Mai i' sp̄cias p̄p̄t 2° con-
tinet iminenter oī ē p̄stinguibile; q̄ p̄ se ē negligens prius totus ē
creati; ita ē tam uia ut 2° tho assertat ē errore afferere deū n̄ posse
facere q̄ u ipsa oī effigies destratos; q̄ p̄tne p̄ p̄m uita cam creatae,
s̄t sp̄cias p̄t ab ita creata, ut ab eo ipso distinguitur q̄ negari negit
abolo deo p̄t p̄t. P̄t 2° q̄d istam 2° p̄m, tam in q̄d ita alio
ut nōto sat sp̄cuāl, q̄ ex q̄d uita nōto. P̄m n̄ 2° se solo p̄t p̄duere
sp̄ci necesse ē p̄tacum cam p̄ductionē ē l̄ in nōto alijs, l̄ ex nōtum
cam vīo hēc medium n̄ deo. Et 2° q̄d capitulo actuum, q̄ abolo deo p̄tne
en nōto ut hāi negantur; cum capitulo actuum q̄ abolo deo p̄tne
ex nōto, ut p̄titas eucharistie. P̄t 3° q̄d hanc 3° p̄m dicitur p̄t
qui libet sp̄ci p̄duere, ab unius ita conuertit in ita alterius, q̄m 2°
id q̄t p̄t s̄t uī cā creata s̄t se solo p̄duere; cū' conseruare p̄t, s̄t q̄
batū ē Deum, cam se solo, q̄ uī cā creata p̄t qui libet sp̄ci p̄duere;
q̄ ē illū conseruare ualeo in p̄m, ita.

Ex haec assertatō tria collegendi corollaria ē actio
2° se solo p̄duerit sp̄ci in nōto, ī' cūnt sp̄ci cū ea q̄ 2° n̄t cum
cā 2° sp̄cias p̄duerit sp̄ci in nōto. Nōtō ī' q̄d ubiq̄, actio it
ē trias, sp̄cias cū' inherētā, q̄ ubiq̄, actio ita in cat sp̄ci et solo differt
rit. 2° actio q̄ 2° p̄duerit sp̄ci in nōto ē dōris sp̄ci ab ea q̄ p̄duerit
cūnt in nōto. Nōtō ī' tam go actio p̄duerit sp̄cias cū' nōto ē creatio et
actio p̄duerit cūnt in nōto ē creatio q̄ aereas sp̄ci differt. cum ga ille
st̄ dōris sp̄ci, q̄ heric triam dōrim sp̄ci, et p̄duerit cūnt in nōto, et p̄du-
erit sp̄cias cū' nōto, heric triam dōrim sp̄ci, q̄ se' actio dōris sp̄ci.
Mēm. mōndis It en' ubiq̄, actio p̄duerit cūnt comp̄bi tr' actio eductio
p̄duerit ita, ac mūm in horandi et actio creata p̄duerit cum pariter ac mūm

pe attendi, sed ipsius cuius in herendi, et ipsius cuius non posse excedi; sed omnis
dorsa ipsius perducens ipsius in nobis est perducens ipsius ex nobis hinc dicitur
ipsius enim. 3° Quod potest compari perducere ex intus in nobis quod perducere, ita
ut et ipsius dicitur triplex actione: creatione et clacione. Hic est quod dicitur potest
facere quodcumque implicat intentionem sed perducendum non implicat intentionem sed
quoniam fieri per duas actiones totales, si non sunt ipsius perducere et creationem
et educationem. Monstrum indicat, nam si alij daretur intellectus, ea que uocet
ex me in herendi, qui huc spacio in nobis, et ex me per se eadem que
huc ex nobis (supposita opinione essentia conservari auctus ex nobis et non
repudiat) at non sunt quoniam perducere per duas actiones totales et repugnare
physica, quoniam dicitur potest ea sunt ipsius hunc modum in herendi et per se ex
tendi posse et repugnare physica quoniam dicitur vellet. Dixi propositum quoniam
in herendi negatione in herendi in alio, logique regno repugnante; cuius regno
nihil uis negatione consistere neguat.

Dicitur eni negans opus et non dicitur potest perducere
copiae in alijs ita passim ut se habent, sicut et solus efficere illius intentionem
est hoc est quoniam per se et illud. Maior pars nostra seruit intentione praeceptarum
erant in solo comparsa; quoniam non dicitur potest perducere ipsius in alijs nisi illi
efficeret intentionem, cui in illo perducere integrum omnium praecepti. Minus
firmata sequente intentione perducere cogitans, et non cogitans; nemini cogitans
qua comparsa est tota non praecepit cogitare, non cogitans qua de rati cogitare; et ut
cogitans et ratione attendat ex obiecto, sed haec intentione non potest dari nisi cogitari
tale itus, et conatur potest. Et cum itus eni perducere ipsius taliter
praecepit intentionem est ut passim ut se habet unum in arguendo (hanc cogitationem est
ut cogitans attendat ad obiectum, sed haec intentione non potest nisi adire cogi-
tans cogitans, quoniam). Negramini, quoniam intentionis dicitur actio grammaticalis et
sumitur duplo, aut in actu 1°, quoniam nescit potest expedientem ut ignorat ipsius
intuitus ad cognitionem, aut in actu 2°, quoniam nescit potest tam apicem obiectum
autem cogitandi a quo in fratre sed in aliis ab eis potest procedere actione sive non

Dicitur 2° actio ipsius uocis perducens ipsius a potest a
solo deo constituta in aliis alterius, l'ca itus perducens ipsius non maior
affigunt ratione. Atque nescit in actu doceatur, quod docere nescit non actione ab
agente creare potest nisi adeo sapientia quis deus per se non aliam uisit den-

spūcōtūrē ḡat. Tūtā i' ḡa uñzḡ, alio nō p̄ suam mē cōtē^{et} dependētia
ab agēnte suo atq; adio sine illo implicat p̄ter ab alio q̄t agētōrē i' uīta en
actiōbus uicāib; et manētib; in gg; malo clariū cōnīcō dependētia ab
agēnte uicāl. Cōnēsto ante nego contrā, cō maior rāz; qm̄ sp̄tēs mediatē p̄dēt,
sūcō mediatē actiōe p̄det ab agēnte, a q̄t nullo mō esumēt sp̄tē. Et
actiō imē dependēt ab agēnte, agēt ex p̄e cōnūtē agēm.

Op̄. 3° idē oī se solo pot̄ p̄duere q̄libet cōptū in-
gl̄ib; ita, ḡa qd̄t oī pot̄ p̄sere uī iā 2°, pot̄ p̄sere se solo; s̄t hoc gr̄i-
uim uī p̄m; ḡo et illū. Min̄ appāriōrē in j̄ung, nō actiōe p̄serim; uia-
le qm̄ oī ea efficiat sit uī iā 2° ut cam se solo efficiere negat a q̄t p̄dēt aī
angūti soluit. Negata minore. Et ab oīcō gr̄iuim qd̄t oī pot̄ efficiere uī
iā 2° op̄e, aut̄ tñi v̄ificari in oī efficiētē dēt, q̄lis cōmptē, n̄ oī aī
ḡeffici n̄ dēt effici, s̄t coctis; aut̄ s̄t illēt in oī effici ex q̄ nulla reg-
tō implicat q̄lis n̄ rego ex cōmptē, s̄t ex actiōe, q̄ uī p̄ suammet cōn-
tac̄t s̄t dependētia asuo agēnte, implicat p̄ter sine illo

Op̄. 4° q̄d̄ n̄ pot̄ mutare essiā res, s̄t n̄ oī se solo
itēcōne p̄dueret, t̄ p̄duerat ab uno p̄sonē in alio, mutare cōmā itē-
cōne ḡo mon̄ p̄b̄ ḡa illeciō nūne i' actiō manēns, tunc iēt alio trans-
iens. Et itēcōne n̄ iē uām actiōe manētē, n̄ transēncē, s̄t oī dēi
actiōe grammaticale, ḡ i' uā q̄lis, s̄t p̄duerat p̄ aut̄iō manētē agentis
creati, s̄t p̄ transēntē agentis creaci. Prūtēs riut alio dēi aīt
et suam cōiām, suu ordīnē cōiāl, et transēntētē ad n̄tēt, ex eōt dī-
nitēs separato ab illo, ut hoc q̄lis n̄ amittē suam cōiām, suu ordīnē
cōiāl, et transēntētē ad n̄tēt, ex q̄d̄ dīnitēs, separato ab uno ita et
in alio t̄ iā uāt p̄duerat.

Op̄. 5° illeciō n̄ s̄t instar uītē, uidebis dīcē
ordīnē transēntētē ad n̄tēt, ut cam matē s̄t c̄t p̄dece ab ita crea-
tētē, ut a c̄ efficiētē ḡo aīt p̄b̄, qm̄ uītē cōiāl, q̄lis c̄ illeciō uī-
tētē p̄t, et cōiātē p̄det aītē cōiāl, q̄lis c̄ aītē illeciō, atq; adio riut
corpus nullo mō pot̄ uiuere nisi aītē, ut illeciō nulo p̄t pot̄ cōsiderē
nīi cōnēsū aītē illeciō. Et nullo sp̄tē cōiātē p̄det a c̄ efficiētē
creata, et nō aītē dērati sp̄tē sp̄tē dīcēt et ab efficiētē creata p̄dēt
q̄d̄ oīm cōmptē, p̄t adio dērati p̄dēt, n̄ oī uītē. Quia dīmodūm